

Сьогодні вже майже нікого не потрібно переконувати в необхідності використання на підприємстві загальноприйнятих методів управління. Керівники українських підприємств визнають, що вони не можуть продовжувати ефективно розвиватись, використовуючи «героїчний менеджмент здорового глузду». Необхідно переходити до професійного управління з усіма його інструментами та процедурами.

Література

1. *Эванс, Джеймс Р.* Управление качеством: учебн. пособие для студентов вузов, обучающихся по специальности «Менеджмент организации» / Джеймс Р. Эванс; пер.с англ. Под ред. Э. М. Короткова; Предисловие Э.М. Короткова. — М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2007. — 671 с.

2. *Рамперсард Хьюберт К.* Общее управление качеством: личностные и организационные изменения / Пер. с англ. — М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2005. — 256с.

УДК 338.45

Н. А. Гарбуз, асистент кафедри менеджменту,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ ТА ВИРОБНИЧИЙ ПРОФІЛЬ ПІДПРИЄМСТВА

В статті розглянуті теоретичні основи формування виробничого профілю підприємства, визначено профілюєвальні чинники, серед яких особлива увага приділена конкурентним перевагам

Характерною рисою ринкової економіки є динамічність багатьох її параметрів і, зокрема, такого найважливішого як попит. Попит диференціюється і стає набагато різноманітнішим, а інколи й досить нестабільним як у межах конкретних ринків, так і в межах певних періодів часу.

Орієнтація на задоволення споживчого попиту, що постійно змінюється, вимагає від підприємств неухильної спрямованості на розробку та створення нової продукції, а також спроможності швидко та ефективно організовувати її виробництво у комерційних масштабах. Таким чином, нагальною стає необхідність такої свідомої організації та реорганізації підприємств, яка зробила б їх більш чутливими до змін зовнішніх запитів, підвищила їх здібності до швидкого реагування та пристосування до виникаючих у зовнішньому середовищі змін.

Саме тому незалежно від типу підприємства і напрямків його розвитку, виробнича система підприємства повинна бути орієнтованою на забезпечення конкурентоспроможності у тривалому періоді, високоадаптивною, високоефективною, стабільною та гнучою.

кою одночасно. Тільки система, в рамках якої здійснюється свідоме і цілеспрямоване формування та управління виробничим профілем, буде відповідати цим вимогам.

Профіль виробничої системи відбиває характер певним чином організованої сукупності ресурсів, призначеної для ефективного, своєчасного і якісного задоволення визначеного різновиду суспільних потреб. Такий зв'язок можливостей системи і ринкових потреб у трактуванні поняття профілю виробничої системи викликає необхідність аналізу умов, за яких виробнича система спроможна тривалий час забезпечувати досягнення заданої мети. Це обумовлено, з одного боку, високими темпами розвитку споживчого попиту, з іншого боку, інерційністю виробничих систем. Система, що призначена для виготовлення постійно повторюваної номенклатури виробів і тому є надзвичайно інерційною, при високих темпах змін потреб дуже швидко виявиться неконкурентоспроможною, в результаті чого підприємство втратить своїх споживачів і в перспективі буде витиснуте з ринку більш успішними конкурентами.

Особливості профілю виробничої системи формують «зворотні зв'язки» із споживчим попитом. Ці зв'язки стимулюють або стримують розвиток тих або інших потреб. Надмірно вузький профіль виробничої системи має консервативність стосовно процесу відновлення продукції, гальмують створення нових і, особливо, принципово нових продуктів. У той самий час гнучкий профіль виробничих систем стимулює прискорений розвиток потреб, створює сприятливі передумови для підвищення ефективності задоволення нових потреб.

На процес формування виробничого профілю впливає багато чинників, серед яких можливо виділити такі, як технологія, ресурси, продукція та конкурентна перевага. Відповідаючи принципу системності, профілестворюючі чинники діють у взаємозв'язку та взаємозалежності між собою: новітні технології та наявні ресурси у поєднанні дають можливість створювати в рамках виробничої системи продукцію, яка буде користуватися попитом на визначеному ринку і, тим самим, забезпечувати стійкі конкурентні переваги підприємству.

Література

1. Экономическая стратегия фирмы: Учеб. пособие / Под ред. А. П. Градова. — СПб.: Спец. л-ра, 1999. — 589 с.
2. Азоев Г. Л., Челенков А. П. Конкурентные преимущества фирмы. — М.: ОАО «Типография «НОВОСТИ», 2000. — 256 с.